

byrd om, at jeg var bleven Beskyttelsesmand. Jeg vil bede den ærede Ordfører læse min Tale omhyggeligt igennem, saa vil han se, at jeg i den netop har taget bestemt Afstand fra Protektionismen. Jeg har ikke ønsket, at der skulde ydes Industrien mere Beskyttelse, end der er givet den i Forvejen, og jeg har paapeget, at den behøvede heller ikke mere, idet den meget godt kunde klare sig med den Beskyttelse, den havde.

Til den højtærede Minister vil jeg kun gøre et Par Bemærkninger. Spørgsmaalet om, hvorvidt det bliver en Statsfabrik eller en privat Fabrik, der udfører det omtalte Arbejde, staar for mig ikke i første Række. Det, der for mig er Hovedopgaven, er, at Arbejdet bliver udført her i Landet. Jeg kan fuldt ud samstemme med den højtærede Minister, naar han udtalte Ønsket om, at dette Arbejde maatte blive udført i Fred, saa at selv om der blev Krig om alt andet Arbejde her i Landet, maatte dette holdes udenfor Striden. Men jeg gaar selvfølgelig ud fra, at der ogsaa fra Arbejdsgivernes Side vises Tolerance, at man f. Eks. ikke der begynder at nedsætte Lønnen, men at Arbejdet bliver udført efter de almindelige tarifmæssige og sædvanemæssige Priser. Jeg har ingen Bemyndigelse til at udtale mig paa Arbejdernes Vegne, men jeg føler mig overbevist om, at de danske Arbejdere ville gaa ind paa at holde Fred paa dette Omraade, naar Arbejdet er begyndt.

Fraenkel: Til det ærede Medlem for Skanderborg Amts 4de Valgkreds (P. T. Nielsen), som kom med den Udtalelse, at Beskyttelsen skulde være Skyld i Arbejdsløsheden, vil jeg sige, at jeg synes, det er en meget lidt overvejet og meget uheldig Udtalelse. Hvad enten det ærede Medlem er Frihandelsmand eller Beskyttelsesmand, maa han dog kunne indse, at et Forhold som Arbejdsløsheden er ikke noget, man kan gøre Rede for efter en enkelt Streg og sige: Det er det og det, der gør, at der bliver Arbejdsløshed. (P. T. Nielsen: Det sagde jeg heller ikke, jeg sagde, at Beskyttelsen var medvirkende). Saa har det altsaa ikke været saa skarpt udtalt, som jeg hørte det, det glæder mig.

Da jeg har Ordet, vil jeg føje min Tak overfor den højtærede Trafikminister til de andre Herrer, som have udtalt sig i samme Retning om det Foretagende, her ønskes sat i Værk. Jeg tror, det vil komme den danske Industri og dermed den danske Kapital og det danske Arbejde

til gode, og jeg tror, det er en rigtig og fornuftig og i bedste Forstand moderne Maade, hvorpaa Ministeren vil gaa frem i sine Forsøg.

Mortensen: Jeg vil gerne have Lov til i Anledning af den højtærede Ministers Udtalelser før at sige, at jeg har ikke forstaaet det saadan, at det kun drejede sig om Randers Havnespor. Jeg udtalte ogsaa udtrykkelig, at det havde Interesse mange andre Steder end netop i Randers. Men dertil vil jeg føje, at den bestaaende Overenskomst gælder fremdeles, og Forholdet er, at Generaldirektionen og de hidtidige Ministerier have fraveget den, ikke ved at opsigte den, men ved at underkende den, ved simpelthen at sige til Randers Havnevesen og ligeledes ved andre Lejligheder, naar man skulde have Udvidelse af de bestaaende Spor: Vi lægge intet Spor, forinden I fravige eders Forbehold med Hensyn til den bestaaende Overenskomst. Man anerkender altsaa, at Overenskomsten fremdeles bestaar — og det var givet, da den ikke var opsagt —, men man siger: Vi ville ikke rette os derefter. Derved er der, mener jeg, øvet Uret overfor Randers Havn og ligeledes overfor andre. Overenskomsten bestaar, og man anerkender den, men vil ikke bøje sig for den, man gaar udenom den.

N. P. Jensen: Jeg finder Anledning til at understrege den højtærede Ordførers Bemærkning om, at der i Finansudvalget har været udtalt ret store Betæneligheder ved at gaa ind paa Forsøget med at bygge Lokomotiver herhjemme. Jeg har meget store Betæneligheder derved. Det staar for mig, saaledes, at her kun er Tale om at indføre en ny Beskyttelse under en anden Form. Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) kan ganske vist læse op fra Lokomotivdebatten i 1906, at han har taget bestemt Afstand fra Protektionismen, men det var under den Form, hvori den foreligger i Toldloven. Det, som sker her, er imidlertid ikke andet end at foreslaa en anden Form end den, der er almindelig i Toldloven. Det er og bliver Protektionisme, og det ærede Medlem kan sige, saa længe han vil, at det kun er et Forsøg paa at bygge Lokomotiver herhjemme, fra det ærede Medlems Side er det dog et Forsøg paa at blæse med Mel i Munden, et Forsøg paa at staa som den, der er Frihandelsideernes Talsmand, og samtidig som den, der kæmper for at indføre en Beskyt-